
Wystawa historyczna

Palestra 27/8(308), 103

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Część trzecia

WYSTAWA HISTORYCZNA

Zebranie i opracowanie eksponatów oraz scenariusz: adw. Witold Bayer
Opracowanie plastyczne: Henryk Kadler
Współpraca: adw. Henryk Pieleński

Integralną częścią sesji naukowej była wystawa, której celem było zaznajomienie uczestników sesji z dokumentami obrazującymi historię adwokatury polskiej w latach 1939—1945.

W słowie wstępnym komisarz wystawy adw. Henryk Pieleński powiedział między innymi:

„Przedstawiona w ramach sesji naukowej wystawa historyczna stanowi tymczasową i wycinkową ekspozycję muzealną organizowanego od kilku lat Muzeum Adwokatury Polskiej w Warszawie, którego otwarcie nastąpi w 1983 r. w 10-lecie działalności Ośrodka Badawczego Adwokatury. Z tego powodu należy przede wszystkim poświęcić kilka słów idei zorganizowania Muzeum. Celem jego jest zgromadzenie zbiorów dotyczących adwokatury polskiej, udostępnianie ich publiczności w postaci wystaw stałych i okolicznościowych oraz prowadzenie badań naukowych z zakresu historii adwokatury. Poprzestanie jednak na określeniu tylko takiego celu pominęłoby to, co można nazwać *ratio musei*. Muzeum przecież to nie tylko lokal odpowiednio przygotowany, to nie tylko sprzęt wystawienniczy, to nie tylko suche przekazy informacyjne, ale przede wszystkim jest to miejsce nauki i spuścizny przejmowanych również po tych, którzy odeszli, miejsce mające wskazywać, jak podejmować najlepsze dziedzictwo po zmarłych, którzy wielokrotnie zobowiązują nas bardziej niż żywi, miejsce, które ma uczyć polskości i być źródłem nadziei bardziej niż miejscem pamięci o prywatnych osobistych tragediach. (...) Wracając do początkowej myśli o *ratio musei*, chciałbym wyrazić nadzieję, że obecna wystawa jak i Muzeum Adwokatury będą czynić zadość temu, by człowiek nie stał tylko naprzeciw siebie samego, ale widział się w solidarnej i godnej wspólnotcie prawdy i sprawiedliwości z tymi, którzy odeszli, którzy razem z nim aktualnie działają, i z tymi, którzy przyjadą po nim”.

Otwarcia wystawy dokonał dziekan Rady Adwokackiej w Warszawie adw. Maciej Dubois, wygłaszając następujące przemówienie:

„Historia należy do największych wartości każdego narodu, każdej zbiorowości, każdej kultury. W każdej zaś historii są okresy szczególnie bliskie, szczególnie drogie. Dla Polaków takim okresem bliskim, ale jednocześnie strasznym jest okres okupacji. Jego bliskość wynika z bohaterstwa narodu polskiego, jego groza — z bestialstwa i barbarzyństwa najeźdźców. Niemały udział w bohaterstwie narodu miała adwokatura polska. Poniosła ona największe straty wśród inteligencji polskiej. Okres okupacji to wspaniała karta odwagi i patriotyzmu całego społeczeństwa. Wszystko więc, co przybliży pamięć tamtych dni, jest ważne i potrzebne. Niech i ta wystawa służy upamiętnieniu dni męczeństwa. Niech stanie się świadectwem bohaterstwa adwokatury polskiej, a także symbolem jej patriotyzmu wczoraj, dziś i jutro. W imieniu organizatorów sesji naukowej, tj. Ośrodka Badawczego Adwokatury i Warszawskiej Rady Adwokackiej, wystawę historyczną «Adwokatura polska w latach 1939—1945» ogłaszam za otwartą”.